

KĄ TURI ŽINOTI KIEKVIENAS

P A R T I Z A N A S

KA TURI ŽINOTI KIEKVIENAS
P A R T I Z A N A S
A. BENDRYBĖS

176

1. Aukšta tautinė savigarba, kilni savo krašto meilė ir primestos mūsų tautai okupacinės santvarkos neapykanta skatina partizanus vesti žūt būtiną kovą su okupentais ir jų pardsavėliais.

Partizanai yra aktyvieji tos kovos nešėjai. Į jų veiksmus yra sukaupta mūsų tautiečių viltis, dedamas pasitikėjimas.

Partizanai neprivalo to pasitikėjimo sugriauti arba jų pakirsti.

2. Visi partizaniniai veiksmai turi būti drąsūs, kilnūs ir nuosaikūs, tasčiau griesti ir kieti mūsų Tautos priešams.

3. Visų Lietuvos partizanų tikslas pasiektas bus, kai bus atstatyta laisva, nepr iklausoma, demokratiniais pagrindais tvarkoma Lietuvos valstybė.

Siekdami šio tikslo partizanai veikia ginklu rankoje. Todėl veiksnių pagrindan yra dedami mūsų karuo menės sta tautai, kiek jie yra būdingi ir pritaikomi partizaniniams veiksniams ir kautynėms.

B. BENDROS ŽINIOS APIE PARTIZANINĘ KOVĄ

Kovos savumai

4. Ypatingos partizaninės veiklos sąlygos ir aplinkybės prieš o okupacijos ir prieš o okupacinės santvarkos pašalinimo metu iškelia ir diktuoja būdingus kovos uždavinius.

5. Prieš o okupacijos metu svarbiausias partizaninės kovos uždavinius sudaro kova prieš okupacinės valdžios ir pardsavėlių vykdomą krašto gyventojų naikinimą, išvežimą ir kolonizaciją svetimaisiais, kova prieš krašto alinimą ir naikinimą.

6. Okupacinės santvarkos pašalinimo metu svarbiausieji partizaninės kovos uždaviniai bus šie: apsaugoti mūsų krašto gy-

ventojus ir krašto vertybes nuo sunaikinimo ir išvėžimo, užnugario kova, nukreipta prieš karo padėtyje siutėjanti priešą.

7. Partizanai veikia nedideliais partizanų daliniais/partizanų grandimis, skyriais, būriais, kuopomis išnaudodami savojo krašto vietos savumus, atlikdami savo žygius naktį, rūke, pūgoje, priešą užtikdami net kėtai ir nepasiruošusi, sumaniai slėpdamiesi patys slėpdami savo veiksmus bei jų padarinius.

Partizanai kaunasi klausydami savo vadų įsakymų rodydami patys savo iniciatyvą, padėdami vienas kitą bendrojo tikslo ir broliškumo skatinami.

Partizanų dalinių sudėtis.

8. Partizanų dalinių sudėtis numatyta atskirais nuostatais.

9. Pradedant būrio vadu, visi vadai turi vadovavimo dalinius. Vadovavimo dalinio dydis priklauso nuo vieneto dydžio.

Vadovavimo dalinys padeda vadui vadovauti. Jis laiduoja nuolatinį veikimą.

10. Tam tikrais atvejais, taip pat tam tikriems uždaviniams atlikti iš atskirų vienetų gali būti išskirtos partizanų saujelės arba atskiri partizanai ir sudaromas partizanų būrelis.

Partizanų vadas, kuris sudaro partizanų būrelį, kiekvienu atveju turi paskirti būrelio viršininką.

Ginklai

11. Partizanų naudojami ginklai: šautuvas, pusiau automatinis šautuvas, automatinis šautuvas, lengvasis ir sunkusis kulkosvaidis, atakos šautuvas, automatinis pistoletas, pistoletas, minosvaidis, rankinė ir šautuvinė granata, sprogstamosios medžiagos ir sprogdinimo priemonės.

12. Šautuvas ir pusiau automatinis šautuvas yra pagrindiniai partizanų ginklai.

Šautuvo ir pusiau automatinio šautuvo trajektorija iki 600m. nepakyla aukščiau žmogaus ūgio; ugnis tikra į aukštus taikinius iki 600m, į vidutinius iki 400m. ir į mažus/galvos/ iki 200m.

Šarvų pramušamosios kulkos iki 400m, statmenai pataikiusios, pramuša šarvą iki 8 mm.

13. Lengvasis ir sunkusis kulkosvaidis yra pagrindinis partizanų skyriaus ginklas.

Iš kulkosvaidžio paprastai šaudoma trumpomis 4-8 šūvių eilėmis. Šaudant didesnėmis eilėmis ugnis darosi netaikli, sunaudojama daugiau šovinių. Ilgesnės šūvių eilės leidžiamos tik atskirais atsitikimais į pr. iešo tirštus taikinius, prieš smūgiui/atakai/ atremti/atmušti.

Iš kulkosvaidžio privalo mokėti šaudyti kiekvienas skyriaus partizanas ir mokėti pašalinti pasitaikančias kliūtis.

Kulkosvaidžių ugnis tikra į aikščius ir gilius taikinius iki 1200m, įžemus taikinius iki 800m.

14. Atakos šautuvas gali pavaduoti kulkosvaidį. Jo ugnis tikra iki 500m.

15. Automatinis pistoletas ir pistoletas yra artimųjų kautynių ginklai.

Aut. pist. ugnis tikra iki 150m, pistoletu/9 ir 7,65mm/-iki 50m.

Granatos yra artimųjų kautynių asmeniniai partizanų ginklai.

Granatos paprastai naudojamos uždanga prisidėjusiam priešui naikinti.

Granatos yra ginamosios ir puolamosios.

Puolamoji granata/vadinama kotine, kiaušinine ARBA lempute/ sveria 400-600 gr, nusviedžiama toliausiai iki 50m, vidutiniškai-25m. Sprogusios puolamosios granatos skeveldros veikia 20-30 m skersmens plote.

Ginamosios granatos/taip pat puolamosios su uždėtu šarvu/skeveldros veikia apie 100 m. skersmens plote.

Ginamąją granatą išmetus, reikia pasilėpti už uždangos.

Kelios granatos, surištos krūvon, iš artimo atstu gali būti panaudojamos pr. iešų šarvuočiams naikinti/sprogdinti/.

16. Šautuvinė granata vidutiniškai sveria 500-1500 gr. ir gali būti nusviesta iki 400m. Šautuvinė granata veikia daug stipriau už rankinę granatą.

17. Minosvaidis gali šaudyti labai riestomis trajektorijomis ir pakankamais atstumais apie 1500-3500 m. Jis partizanams pavaduoja artileriją.

18. Sprogstamosios medžiagos ir sprogdinimo priemonės vartojamos specialioms uždaviniams vykdyti/sprogdinimui/.

Ginklo naudojimo taisyklės.

19. Savo gerbią ir dar pajėgias ginklą rankose išlaikyti partizanas kautynėse nemeta ir nepalieka tiek asmeninio tiek taktinio ginklo.

Jokių atveju vartoti tinkamas ginklas neturi patekti į priešo rankas. Nesant kitokios išeities, ginklas turi būti sugadinamas.

C. BENDRIEJI KOVOS DĖSNIAI

Dvasinių jėgų reikšmė

20. Prie šias kovoja dėl siekių, kurie stovi prie ginta žmoniškumą, teisę ir teisetumą.

Prie šias neturi aukšto kovos tikslo, dėl kurio jis būtų pasiryžęs pasišventusiai kovoti ir aukoti savo gyvybę. Mes kovojame dėl aukšto tikslo—dėl mūsų Tėvynės laisvės ir nepriklausomybės.

Mes šioje kovoje esame pranašesnės dvasios. Žiaurios priešo priemonės ir veiksmai negali laidojotidvasia stipresnių ir pasišventusių partizanų sunaikinimo.

Galutinai laimės tie, kurie bus stipresnės ir negugalimos dvasios.

Ne tas nuga lėtas ~~as~~ yra daugiausia nustojo, bet tas, kurio dvasia buvo pirmiausia palaužta.

Kad nugalėtume ir pasiektume laisvės, reikia noretį nugalėti ir nesigailėti didžiausių pastangų bei vargo.

Kilnus darbas atliekami tik atkakliai kovojant ir kantriai pašalinat visas, kelyje į tikslą pasitačiusias kliūtis.

Mūsų dvasinių jėgų pagrindas yra visos tautos atkaklumas, pasiryžimas laimėti ir visus jungiančios pastangos numesti vergijos pančius.

Nuolat reikia siekti pasitikėjimo šavimi, savo vadais, savo tautos ateitimi, jį įdiegti kitiems, plačiau vertinti įvykius, nesijau dinti dėl vietinių nepasisekimų ar trūkumų. Reikia vengti žodžių ir darbų, kurie keltų nepasitikėjimą.

Stiprios dvasios partizanų, kelyje į laisvę, ne palauš nei kietas vargas, nei mirties pavojus.

Vado ir dalinio privalumai.

21. Partizaniniuose veiksmuose ir kautynėse visų partizanų narsumo nepakanka. Partizanų dalinio vertė labai daug priklauso nuo dalinio vado vertės

Vadas savo valdinius turi mylėti, su jais elgtis tėviškai. Jis turi būti visur jiems pavyzdžiu, mokėti valdyti ir vadovauti, turėti nuojautą ir tvirtą būdą.

Vadas turi būti teisingas, korektiškas už vis labiausiai vengti asmeninė simpatija paremto valdinių rūšiavimo ir dirbtino populiarumo ieškojimo

22. Vadas turi rūpintis, kad būtų stropiai žiūrima drausmės. Gerai pareigas einančius valdinius pagirti, paskatinti, nusizenčius išpėti ir, reikia lui esant, bausti.

Vadas visada turi rūpintis ne savo asmens, bet valdinių gerove. Jis privalo mokėti išskelti savo valdinių narsumą, šaltakraujiškumą ir sveiką iniciatyvą.

23. Kiekvienas vadas turi ypatingai žiūrėti, kad jo ir priklausančių vadų veiksmai būtų gerai apgalvoti, teisingai suderinti su tikrove.

24. Vadovauti-reiškia numatyti, įsakyti ir reikalauti įsakymo vykdymo.

Bet kur is vadas partizaniniuose veiksmuose ar kautynėse turi:

a/ gerai atsiminti gautąjį uždavinį,

b/ mokėti spręsti,

c/ mokėti sprendimą išreikšti aiškiu įsakymu ir paskirstyti uždavinius tarp valdinių

- d/ nurodyti valdiniam tinkamas priemones,
- e/ žiūrėti, kad pasirengiama būtų slaptai, veikiamas staigiai ir netikėtai,
- f/ rinkti žinias ir jas teikti savo viršininkui, nuolat rūpintis sekimu, žvalgymu ir ryšiais,
- g/ rūpintis savo dalinio saugumu,
- h/ visais atvejais kuo energingiausiai iki pat galio vykdyti savo uždavinį,
- i/ numatyti ir nurodyti susirinkimo vietą arba ryšio šį tuo atveju, jei dalinys bet kuriuo momentu būtų išsklaidytas arba atkirstas.

33. Kautynėse ne visur vadas gali suspėti laikyti. Todėl valdinių iniciatyva kautynėse visai normalus dalykas. Reiškiant iniciatyvą reikia susivokti aplinkybę ir greitai spręsti.

34. Vadas neturi slėpti nuo valdinių juos galinčių ištikti pavojų, nes žinojimas apie galimą pavojų sumažina jo netikėtumą.

Partizano pareigos partizaniniuose veiksmuose ir kautynėse

25. Vykdydamas duotą uždavinį arba kaudamasis, partizanas sąžiningai, nepaprastu patvarumu ir pasąntimū, nesitikėdamas jokios paramos iš kitur ir nebesajodamas duotojo uždavinio pasisekimu, privo garbingai atlikti savo krašto mylinčio sūnaus pareigą ir ištesėti duotąją priesaiką.

26. Draudžiama nutraukti kautynes arba pertraukti vykdomą uždavinį teisinantis, kad buvo nutrukę ryšiai, pasirodė priešas ir pan.

Partizanas kovos lauką gali palikti tik išskyt ar įvykdes duotąjį uždavinį.

27. Partizanas-tiek eilinis, tiek vadas, kuris kautynėse susvyruotų, manydamas, kad jau nebera vilties ir nuspręstų pasiduoti priešui, padarytų sau ir savo daliniui amžiną gėdą ir sulauktų visos lietuvių tautos paniekos ir neapykantos.

Partizanoji beviltiška padėtis dažnai pataisoma atkakliai ginantis arba, panaudojus visus būdus be priemones, prasiveržiant pro priešą.

Veikiančiu ginklu renkose ir dar kautis pajė-

gląs partizanas gyvas priešui nepasiduoda.

Saugumas

29. Saugumas yra visuma priemonių ir būdų, kuriais siekiama laiduoti nepavojus ir apsaugą nuo netikėtumų iš priešo pusės.

Apie organizacinę saugumą kalbama atskirai.

30. Partizanai savo ir savo dalinio saugumo siekia slėpdami nuo visumos partizaninės kovos paslaptis, tarpusavio ryšius vartodami slaptą žodžius nuo netikėtumų apsisaugodami sauga.

31. Kiekvienas partizanų dalinio vadas savo dalinyje turi įvesti būdus ir priemones, kuriais būtų siekiama užtikrinti dalinio saugumą.

32. Saugumą užtikrinti padedančios priemonės yra šios: nuolatiniai ir greiti ryšiai, žinios apie priešą, priešo sekimas ir žvalgymas.

Paslapties išlaikymas

33. Partizaninės paslaptis išlaikyti yra šventa kiekvieno partizano pareiga ir kartu jo saugumo reikalas.

34. Visais atvejais griedštoje paslapyje turi būti laikomas pasirėngimas kautynėms ir uždaviniams vykdyti. Todėl kiekvienas dalinio vadas valdiniam pasako tikslai, kas yra būtina rengiantis ir vykdamant duotąjį uždavinį.

Draudžiama per anksti kalbėti apie sumanymus ir direktyvinius įsakymus.

35. Nei vienas partizanas neprivalo girtis pašalinųjų asmenų tarpe savo ar dalinio atliktais žygiškais, nes dažnai su pasigyrimo žodžiais ištrunka partizaninės kovos paslaptys.

36. Dėl neišlaikytos paslapties dažnai užkerta mas kelias pasisekimui ir netikėtumui. Daugeliu atveju iškalbėta paslaptis būna skaudžių nelaimių priežastimi.

37. Vadų pareiga griedštai saugoti paslaptį ir sekti, kad jos neiškalbėtų valdiniai. Nuolat ir griedštai kovojant prieš paslapties iškalbėjimą, galima pasiekti reikiamą rezultatą.

Slaptažodis

38. Slaptažodis yra slaptas sutartinis žodis ar žodžių eilė/sąvoka/, kuriais nustatyta tvarka pavartojus, galima pažinti ir atskirti partizaną pašalinio asmens ar priešo.

Slaptažodžiai yra organizaciniai, ryšio ir kautynių.

Apie organizacinius slaptažodžius kalbama atskirai.

39. R y š i o s l a p t a ž o d i s yra saugumą užtikrinanti priemonė atskirimumui priešo arba pašalinio asmens nuo partizanų dalinio arba atskiro partizano.

Ryšio slaptažodį nustato ir duoda nustatytam laikotarpiui rinktinių vadai priklausantiems daliniams arba atskiriems partizanams.

Pakraštiniam partizanų daliniams ryšiui su kaimyninės rinktinės daliniais duodami nustatyta tvarka atskiri ryšio slaptažodžiai.

40. Kautynių slaptažodis yra saugumą užtikrinanti priemonė pažinti ir atskirti kautynėse priešą nuo partizano.

Kautynių slaptažodį nustato ir duoda dalinio vadas savo dalinio partizanams..

41. Kiekvienas slaptažodis yra sudėtas iš dviejų dalių: klausiamojo ir atsakomojo žodžio/"pvz Mituva-mėnulis/arba sąvokos/pvz."Kur yra kelias? už pylimo/

Stabdo visuomet pirmas tas, kuris pastebi nepažįstamąjį, priešais pasirodžiusįjį tartiną arba atvykstantį draugą/pasitikrinimui/.

Slaptažodis pavartojams tokiu būdu: nepažįstamasis sustabdomas surinkant:"Kas eina?" sustabdytas balsiai pasakė klausiamąją slaptažodžio dalį pav."Mituva" arba "Kur yra kelias?"; klausiantysis partizanas turi patvirtinti ir patikinti, kad jis yra partizanas, pasakydamas atsakomąją slaptažodžio dalį/pav."Mėnulis" arba "Už pylimo"/

Apie slaptažodžių pavartojimą atskirais atvejais kalbama atskiruose skyriuose.

Sauga, sekimas, žvalgymas

42. Saugos sekimo ir žvalgyimo tarnyboje, partizanai gali būti skiriami sargybiniais į sargybas apsaugos, sekimo postus ir žvalgais į saugas, kautynių ar žvalgomuosius patrulius.

43. S a r g y b o s p o s t a s yra išstatomas saugoti nuo netikėtumo ir ginti nuo užpuolimo saugomus asmenis/pav. vadovietes, sulaikytus asmenis ir pan./arba daiktus, pav. sandėlius, pastatus tiltus ir t.t.

44. S a r g y b i n i s pastatytas į sargybos postą privalo būdriai saugoti saugomą daiktą ir būti pasirengęs jį ginti. Apie įtartinus judėjimus nesuprantamus reiškinius, o taip pat apie priešo pavojų sargybinis nustatytu būdu-ženklų praneša savo viršininkui/sargybos viršininkui/, o pats prieš pavojaus atveju pasirengia ginti saugojamąjį asmenį arba daiktą.

Sargybos posto sargybinis be savo viršininko žinios nieko neprileidžia prie saugomųjų asmenų arba daiktų.

Sargybinis neprisileidžia arčiau kaip 5m. Artėjančius prie saugomųjų asmenų arba daiktų sulauko surikdamas: "Stok? kas eina?" Vienu atveju sustabdytuosius nukreipia eiti toliau, kitu atveju esant reikalui, iššaukia sargybos viršininką. Kol atvyks v-kas, su sustabdytuoju neįsileidžia į jo kias kalbas ir neprisileidžia artyn. Visą laiką būna pasirengęs pavartoti ginklą.

Jei sustabdytasis, du kartu surikus "stok", šausiu nesustoja-sargybinis šauna.

Sargybiniui draudžiama išleisti iš rankų ginklą, palikti sargybvieta, užmigti, kalbėtis su pašaliniais asmenimis ir užsiminėti kitokiais darbais, kurie nukreiptų sargybinio dėmesį kitur.

45. A p s a u g o s p o s t a s yra išstatomas saugoti nuo netikėtumo iš priešo pusės įvairiose veiksmų arba kautynių ruožuose sustojusi/nors ir trumpam laikotarpiui/dalinį.

Atsižvelgiant į aplinkybes, matomumą ir vietovę saugos postas pastatomas už kelių desimčių ar

šimtų metrų nuo dalinio, bet visais atvejais ne toliau, kaip 300m.

Apsaugos posto vieta parenkama pavojinga iš priešų pusės kryptimi ir kiek galima paslėptai nuo priešų akių.

46. Į apsaugos postą pastatytas sargybinis privalo būdriai ir nepertraukiamai sekti aplinką. Apie įtartinus judėjimus, nesuprantamus reiškinius, artėja net priešą nustatyta tvarka praneša savo viršininkui, kuris jį pastebėjęs.

Netikėto užpuolimo atveju sargybinis šaudo, jei kitaip negali pranešti.

Paprastai apsaugos poste sargybinis, jeigu nėra duota kitokių nurodymų, nei į savo dalinio pusę, nei į priešų pusę nepraleidžia pašalinių asmenų. Juos sulaiko ir praneša savo v-kui.

Sulaikydamas elgiasi kaip sargybos poste sargybinis/žiūr. 44 str./.

Į apsaugos postą reikia skirti mažiausia du, viena uždavinį turinčius, sargybinius. Vienas jų skiriamas vyre sniuoju. Paprastai vienas sargybinis seka stacionar ar klupščiom, antras gulom ar sėdom.

47. Sekimo postas turi sekimo uždavinį.

Į sekimo postą pastatytas sargybinis/sekėjas/ seka aplinką, sutartinius ženklus.

Apie pastebėtą priešą, įtartinus judėjimus, nesupranta mus reiškinius jis turi pranešti savo v-kui.

Praeinantiems asmenims sekėjas nepasirodo ir jų nesulaiko. Netikėtai priešų užkluptas, sekėjas šaudo.

Paprastai sekėjai turi būti aprūpinti sekimo įrankiais/žiūronais ir pan./.

Sekėjo vieta taip parenkama, kad jis gerai galėtų matyti aplinkumą, pats būdamas nepastebiamas.

48. Žvalga veikia apsaugos, žvalgomos ir kautynių patrulių sudėtyje.

Nelygu dalinio dydis, patrulio paskirtis ir uždavinys, į patrulį skiriamas nevienodas skaičius

partizanų, tačiau visais atvejais ne mažiau, kaip 2-3 partizanai.

Kokia bebūtų patrulio paskirtis, visi žvalgai privalo žvalgyti, sekti priešą ir vietovę, saugoti savo dalinį nuo netikėtumų iš priešo pusės.

Paprasta žvalgai veikia poromis. Vienas iš jų skiriamas vyresnioju.

Žvalgai su savo daliniu palaiko akies ryšį ir nenutolsta nuo jo toliau kaip 300m, o naktį, rūke, miške-kiek leidžia matomumas.

49. Patrulio uždavinys nustato patrulio veiksmus ir jo pobūdį laiko ir ploto atžvilgiu.

Saugos patrulis, gavęs uždavinį turi derinti savo veiksmus ir laiko ir krypties atžvilgiu.

Saugomojo dalinio atžvilgiu saugos patruliai gali būti priekiniai, dešininiai ir užpakaliniai.

Laiko sąlyga reikalauja, kad patrulis laikytųsi tam tikro suderinto greičio ir tuo būdu išlaikytų reikiama atstumą iki saugomo dalinio.

Krypties sąlyga reikalauja patrulį laikyti saugomojo dalinio kelio.

50. Žvalgomasis patrulis paprastai slenka jo paties pasirinktomis prieigomis. Žvalgomasis patrulis turi kuo daugiau matyti, pats pasilikdamas priešui nematomas.

51. Apskritai, visi patruliai turi veikti slaptai kuo daugiau taikydami prievietos.

Sudarant parulį, visada turi būti pa skiriamas patrulio viršininkas.

Patrulio v-kas, gavęs uždavinį, turi trumpai paškinti patrulio uždavinį žvalgams priminti reikalingus sutartinius ženklus, slaptažodžius ir paskirti savo pavaduotoją.

Žinios

52. Partizaniniuose veiksmuose ir kautynėse partizanai žinias gauna: a/nustatyta tvarka iš atitinkamų organizacijos pareigūnų, b/patys rinkdami.

Gautas ir surinktas žinias reikia patikrinti, jei yra laiko.

53. Partizanų dalinio vadas, prieš veikdamas privalo turėti žinias: a/apie priešą, b/apie savo daliniopadėtį, c/apie vietovę.

Žinias apie priešą gauna iš aukštesnio vado, iš priklausomųjų vadų ir iš vykdomo sekimo bei žvalgybos.

Žinias apie savo dalinio padėtį ir apie vietovę dalinai vadas renka pats arba sužinę iš savo valdinių pranešimo.

54. Žinios apie priešą, savo padėtį ir vietovę sudaro vadovavimo pagrindą ir dalinai yra geriausias dalinio saugumo laidas.

55. Kautynėse žinios apie priešą renkamos priešą sekant ir vykdamas nepertraukiamą žvalgyimą.

Atliekant kautynių žvalgyimą, turima tikslas nustatyti apie priešą:

a/kur yra priešas,

b/ką jis daro,

c/kaip išdėstyti jo ginklai:

apie vietovę:

a/kokios prieigos,

b/vietovės raižytumas.

Ryšiai

56. Siekdami saugumo kautynėse ir pasisekimo, partizanai palaiko ryšį tarpusavyje, su vadovybe ir su kaimynais.

Kautynėse ryšys dalinyje ir su kaimynais palaikomas per ryšio pasiuntinius, sutartiniais ženklais /švilpukais, raketomis, vėlevėlėmis, šviesos ženklais, įvairiais garsais, pamėgdžiojant žvėrių bei paukščių ženklus ir t.t./

Palaikyti ryšiui su aukštesniojo vado, o taip pat ir su priklausomais vadais, panaudojami ryšio pasiuntiniai arba kai kuriais atvejais tam tikslui panaudojamas organizacinis ryšių tinklas.

Ryšio pasiuntinys yra patikimiausia ryšio priemonė. Paprastai ryšio pasiuntiniai kautynėse, jei jie nėra pasiūsti, slenka kartu su vadu.

57. Kie kvienu atveju dalinio vadas privalonu-
statyti sutartinius ženklus ir juos aiškiai perduo-
tivaldiniam. Ypatingai rūpestingai reikia nustaty-
ti sutartinius ženklus na kties veiksmuose.

58. Tikriausias ryšis kauty-
nėse yra asmeninis dalinio va-
do dalyvavimas kautynių
veiksmuose ir jo betarpiška įtaka savo valdiniam.

Uždavinys, sprendimas, įsakymas

59. Prieš veikdamas arba vykdydamas duotąjį už-
davini, partizanų dalinio vadas privalo išsigilinti
į duotąjį uždavinį.

60. Žiūrėdamas uždavinio, priešo išgalių, savo
dalinio dydžio, vietovės, metų ir paros laiko, vadas
daro sprendimą.

Greitas, kad ir nepergeriaue-
sias, laiku padarytas ir lai-
ku įvykdytas sprendimas vi-
sada yra geresnis už nors ir ge-
rą, bet pavėluotą sprendimą.

Neveiklumas, dvejojimas ir apsileidimas yra di-
desnis prasižengimas nei klaida, pasirenkant būdus
ir priemones.

61. Vadas, padaręs sprendimą, duoda raštu ar žodž-
džiu įsakymą, kuris šiais vadinamas operaciniu įsa-
kymu.

Operaciniai įsakymai yra rengiamieji, bendrėteji
ir atskirėteji.

Įsakymas iš anksto turi būti apgalvotas, ar jis
įvykdomas, nes niekas taip neveikia nuotaikos, kaip
neįvykdomas ar kaitaliojimas įsakymas.

Ypač trumpi ir aiškūs turi būti valdiniam duo-
dami atskiri uždaviniai.

63. Geriausias įsakymas daliniui sunkioje pa dė-
tyje yra asmeninis vado pavyzdys.

64. Įsakymai turi būti atiduodami laiku. Jei
veiksmai yra numatomi iš anksto, duodamas trumpas
rengiamasis įsakymas.

Žodiniis įsakymas turi būti valdinių pakartojamas

Įsakymų vykdymas turi būti tikrinamas.

Pranešimai

65. Partizaniniuose veiksmuose, kautynėse reikia nuolat pranešinėti apie savo vieneto padėtį savo vadui, kaimyniniams daliniams, kuriems tai žinotina.

Kiekvieną kartą reikia pranešinėti, kai pasikeičia padėtis, kai gauta ar surinkta žinių apie priešą.

66. Pranešimai turi būti trumpi, tikslūs ir laiku siunčiami. Juose turi būti tik patikrinti ar ištirti dalykai. Asmeninė nuomonė ir panašūs dalykai pranešime turi būti, apie tai pažymint, išskirti.

Raštiškuose pranešimuose turi būti pažymėtas pranešime, išsiuntimo ir pranešimų įvykio laikas, ką pranešėjas daro ar mano daryti, ryšys su juo.

67. Pranešimai yra terminuoti/kurie siunčiami vadinamojo nustatyto laiku/ir neterminuoti.

68. Kautynėms pasibaigus visi vadai siunčia komandos keliu kautynių aprašymą.

Kautynių aprašyme turi būti:

- a/ gautasis ir savo įsakymas,
- b/ bendra kautynių eiga,
- c/ partizanų ir medžiagos nuostoliai/partizanus nurodyti slaptavardžiais/
- d/ priešo nuostolių vaizdas,
- e/ kokie priešo vienetai dalyvavo kautynėse,
- i/ ką toliau priešas daro,
- k/ ypatingai pasižymėję partizanai ir daliniai.

69. Paprastai įsakymai ir pranešimai siunčiami komandos keliu. Labai skubiais atsitikimais komandos kelio gali būti nesilaikoma.

70. Kai kuriais atvejais nustatyta tvarka ir būdais įsakymai ar pranešimai turi būti rašomi šifruotai.

71. Kiekvienu atveju ryšio pasiuntinys turi būti nurodoma: kas ir kur pranešimą ar įsakymą įteikti, vykimo kelias, kur grįžti arba kur pasilikti.

Gresiant pavojui, kad pranešimas ar įsakymas gali patekti į priešo rankas, ryšio pasiuntinys turi jį sunaikinti. Todėl kai kuriais atvejais ryšio pasiuntinys turi reikėti pasakyti apie pranešimo ar įsakymo turinį ir supažindinti su aplinkybėmis.

B. PARTIZANINIŲ KAUTYNIŲ PAGRINDAI

Bendrybės

72. Neasmeninio keršto vedami, bet dėl gyvybinių tautos reikalų ir nepakešdami vergiškos okupacinės santvarkos ir jos parsidavėlių partizanai veda žūt būtinę kovą.

73. Partizaninėse kautynėse laimėjimą nulemia ne partizanų skaičius, bet jų ir jų vadų vertė, aukštos dvasinės savybės ir pasiryžimas.

74. Visų partizaninių veiksmų ir kautynių pagrindas yra netikėtumas, staigumas, mokėjimas suderintai veikti.

Netikėtumas

75. Netikėtais veiksmais pasiekiamą dvasinę per svara, suvaržoma priešo veikimo laisvė. Netikėtumas padeda silpnesniajam nugalėti stipresnįjį.

76. Netikėtumas gali būti pasiektas priešą klaidinančiais veiksmais ir įrengimais. Svarbu, kad iki paskutinės minutės priešas nežinotų mūsų siekimų ir santvarkos.

Priešas turi būti užkluptas tokioje vietoje, kurioje jis nebūtų pasirengęs veikti, arba dėl vietovės sąlygų neturėtų veikimo laisvės.

Kuo priešas netikėtumo apglušintas susigriebs, tuo laiku jis turi turėti kuo didžiausius nuostolius.

77. Netikėtumo išpūdį padidina greitai ir iš arti šūviai. Todėl partizanai turi mokėti greitai ir taikliai šaudyti. Dažnai taiklus ir greitas šūvis ar išmesta laiku ir taikliai granata nulems nulems partizano likimą. Kai kuriais atvejais per ankstyvas šūvis yra žalingas: jis išduoda pasislėpusį ar užsimaskavusį dalinį.

Didesnis išpūdis ir netikėtumas pasiekiamas, kai ugnis į priešą paleidžiama pagal nustatytą sutartinį ženklą arba kai jis žygiuos per iš anksto numatytą ir nustatytą vietą.

79. Visais atvejais turi būti išnaudojamas netikėtumo pasekos.

79. Nuo netikėtumo iš priešų pusės saugomasi sauga, stropiai vykdoma žvalgyba, patikimais ir nuolatiniiais ryšiais ir energingai veikiant.

Priešų klaidinimas

80. Klaidindami priešą, partizanai siekia, kad jis susidarytų netikrą arba perdėtą vaizdą apie partizanų santvarką, išsidėstymą, skaičių, sumanymus ir veiksmus.

81. Partizanai klaidina priešą slėpdami ir maskuodami įrengimus arba judesius, paties slėpdamiesi ir maskuodamiesi nuo priešų akių.

Visi klaidinantieji veiksmai ar įrengimai turi būti panašūs į tikruosius ir sunkiai nuo jų atskiriami.

82. Be jokio atskiro įsakymo partizanai turi slėpti nuo priešų ir viešumos žygio kryptis/iš kur atvyksta ir kur nuvyksta, skaičių/nedarant bereikalingų pėdsakų ir juos užmaskuojant/, uždavinių vykdymo būdą, priemones ir padarinius.

Gera paslėpta ir užmaskuota bus tada, kada priešas apie partizaninius veiksmus ir darbus galės rasti tik mažiausią žymę ir surinkti žinių.

83. Žygio kryptis klaidinama, kai žygiuojama keliais sumintais takais, klaidinančiai pereinant skerskelius/pav. atbulomis, persokant ir t.t./, kai kai kaitaliojama žygio kryptis.

Neišvengtini pėdsakai, ypač žiemos metu, turi būti maskuojami/užvežinėjant ir pan./. Kad paliktų mažiausios pėdsakų žymės, reikia žygiuoti pėda pėdon.

84. Kautynėse partizanai priešą klaidina apgaulingais ~~judėsiu~~ judėsiu/pav., ugniavietėje iš kurios buvo šaudoma, pakabinama kepurė, pačiam pasilenkant į kitą vietą/.

Kai kuriais atvejais, ypač dengtoje vietovėje, priešą klaidinančiai veikia energingos ir garsios komandos neesamiems ginklams ir vienetams.

85. Stovyklos, sa rgybvietės, palapinės turi būti slepiamos ir maskuojamos. Ypatinai rūpestingai turi būti slepiami ir maskuojami pėdsakai, vedantieji į postoviavimo vietas/sargybinių takai ir pan./.

86. Partizaniniuose veiksmuose ir kautynėse, partizanas privalo pats maskuotis ir maskuoti savo ginklą.

87. Partizanas nuo priešų akių pasislepia už priedangų ir uždangų, maskuojasi vietos daiktų šešėliais. prisitaikindamas savo drabužių spalvą prie aplinkos. /Žiemą baltos spalvos apsiaustai, vasarą žalios spalvos drabužiai, palapinės/.

Krūmuotose vietose, javų laukuose ir pan. partizanas maskuodamas save ir savo ugniavietę apsikaiso šakomis, žolėmis.

Atvirose vietose sau ir ginklams maskuoti panaudojama maskavimosi tinklelė.

88. Partizanų dalinio vado pareiga kiekvienu atveju nurodyti partizanams slėpimosi ir maskavimosi būdą.

Kiekvienas partizanas, kad ir nebūtų įsakymo, privalo visuose ~~veiksmuose~~ veiksmuose slėptis nuo priešų akių.

Priedanga, uždanga

89. Priedanga saugomasi ir už jos pasislepiama nuo priešų akių, tačiau ji neuždengia nuo priešų kulku.

Uždanga saugomasi nuo priešų kulku, tuo pačiu ji dengia ir nuo priešų akių.

90. Kautynėse partizanai saugosi nuo priešų kulku ir kartu nuo sekimo uždangomis, sekdami ir žvalgydamiesi slepiasi už priedangų.

91. Uždangomis paprastai pasirenkama gamtiniai vietovės pa kilimai, antgrioviai, mūrinės ir akmeninės sienos, pastatų pamatai, medžiai ir t.t. Greit pasirinkti ir spręsti uždangos tinkamumą turi mokėti kiekvienas partizanas.

Smėlis, žemė, molis, kulkos nepramušami, ka i uždangos sluogsnis storesnis už 1m. Mūrinė siena vienos išilginės plytos gali būti pramušama kulkos, dides-

didesnio storumo-tik kelioms kulkoms pakartotinai pataikius į tą pačią vietą.

Sausa pušis pra mušama iš 100m. iki 60cm, iš 400 m.-iki 85cm, iš 800m.-iki 40cm ir iš 1800m-iki 15cm Kietesni medžiai/ažuola s, uosis ir kt. sunkiau pramušami.

Užtenka žinoti, kad medis, kuris abiem rankom ne apkabina mas, bus saugi uždanga nuo šautuvų ir kulkos vaidžių kulku.

Pasirenkant ar isirenkiant uždanga s, reikia atsiminti, kad uždangos nuo kulkosvaidžio kulku turi būti parenkamos storesnės, nes kulkosvaidžio kulkos pataiko arčiau viena kitos.

Kovavietė, ugniavietė

92. Kovavietė/pozicija/ yra vieta, iš kurios partizanų dalinys vykdo ugnies uždavinį.

93. Visais atvejais parenkama kovavietė pirmoje vietoje atsižvelgiama į šaudymo galimumus, antroje vietoje atsižvelgiama į tinkamas ir patogias atsitraukimo kryptis, pakankamas uždangas.

Atsižvelgiant į aplinkybes ir vietovę, kovavietė parenkama priešui sunkiai pastebimoje ~~vietaje~~ ir nesitikimoje vietovėje. Reikia vengti ryškių ar aiškiai iš priešų pusės matomų objektų.

94. Vieta, iš kurios partizanas kovavietėje šaudo yra u g n i a v i e t ė.

Ugniavietė parenkama tokia vieta, iš kurios būtų patogu šaudyti ir būtų pakankama uždanga iš priešų. **Reikia** vengti ugniavietėms rinkti aiškiai matomas iš priešų pusės vietas arba ant ryškių, iš toli pastebimų vietos daiktų/pav., pastatų, kūgių ir pan./.

Ugniavietėms netinka akmeninis arba stambiu žvyrų grįsto kelio grioviai, akmenų krūvos/pataikiusios ir skildamos kulkos skeveldromis gali sužeisti partizaną/

95. Partizanas, kautynėse keisdamas ugniavietę, sekancią ugniavietę pasirenka pats.

Kiekvieną sekancią ugniavietę partizanas užima ne iš karto į ją begdamas, bet iš pradžių krisdamas už uždangos, o paskui jau šliaušte išliauždamas.

96. Pasirenkama ugniavietė gyvenvietėse, prie

prie pastatų arba aukštų uždangų, ugniavietė pasi-
renkama prieš pastatą arba uždangą, šešėlyje arba
pastato viduje. Šaudant pro langus, duris, reikia
stovėti toliau nuo lango ar durų.

Gyvenvietėse tinkamomis ugniavietėmis yra namų
pastogės, stogų langai, padarytos juose skylės ir pan.

97. Miške, pasirenkant ugniavietes medžiuose,
tam tikslui tinkamesi yra lapuoti medžiai.

98. Reikalui esant, partiza nai turi savo ugnia-
vietę pagerinti: pasidaryti ginklui atramą, sutvir-
tinti uždangą.

~~XXXXXXXX~~ Ugnis

99. Kiekvienas partizanas šaudydamas turi lai-
kytis šios pagrindinės taisyklės: š a u d y t i
t i k į m a t o m ą p r i e š ą a r b a k a i
p a s t e b i u ž p r i e d a n g o s p a s i
s l e p u s į p r i e š ą.

Visais atvejais, nežiūrint iš kokio ginklo šau-
dytu, partizanas turi pasirinkti ir šaudyti tik į
vienią, ryškiausiai matomą, taikinį. Niekada tikslo
nepasiekia šaudymas taip vad. "sijojant" į būrį.

100. Kai taikiny yra nurodomas vado, turi bū-
ti šaudoma į nurodytą taikinį.

101. Visais atvejais, prieš šaudant, turi būti
patikrinamas ginklas, kad nebūtų užterštas ar už-
kištas vamzdis.

Prieš paleidžiant šūvį, ginklą reikia gerai į-
siremti, taikliai, sulaikius kvėpavimą, nusitaikin-
ti ir netrukčiojant paspausti nuleidžiamąjį įtai-
są/kabliuką/.

102. Atviroje vietovėje partizanas ginklą už-
taiso, užveda arba šalima kliūtis, pasiversdamas
ant šono, pats būdamas prisiglaudęs prie žemės,
dengtoje vietoje-pasilenkdamas už uždangos. Ta-
čiau visais atvejais, šaudydamas, užtaisydamas ir
taip pat šalindamas kliūtis, partizanas privalo
sekti priešą.

103. Kiekvienas partizanas turi mokėti spręs-
ti atstumą iki taikinio ir, jei nėra vado koman-
duojamas, nustatyti savo ginklo taikiklį. Atstumas
iki taikinio sprendžiamas iš akies, arba, kai yra

iš anksto išmatuota, iš vietos daiktų.

Kada kyla klausimas dėl atstumo, geriau nustatyti mažesnis taikiklis, negu didesnis. Mažesnis taikiklis palengvina sekti kulku kritimą, be to priešui padaromas didesnis išpūdis, kai jis pastebi, kad prieš jį esąs ruožas yra apšaudomas.

104. Šaudant į skersai judančius taikinius, taikymo taškas turi būti parenkamas prieš judantį taikinį. Taikymo taškas menamai parenkamas į judesio greitį atstumą iki taikinio ir vėjo įtaką atsižvelgiant.

Judesys

105. Kautynėse partizanų dalinys pirmyn ir atgal nuo vienos ribos iki kitos paslenka darydamas šuolį.

Atskiri partizanai arba partizanų saujelės prieš ugnies įtakoje pirmyn ir atgal slenka perbėgdami. Kiekvieno didesnio dalinio šuolis gali susidėti iš mažesnių dalinių šuolių, o mažesnių dalinių šuoliai - iš atskirų partizanų ar partizanų saujelių perbėgimų.

106. Partizanas pats turi spręsti, kada pakilti kiek gali bėgti ir, kas svarbiausia, kur iš naujo gulti. Kiekviena nauja vieta pasirenkama/įsižiūrima/ ne perbėgus vietą, bet dar prieš perbėgant.

Perbėgimo dydis ir greitis priklauso nuo vietovės ir prieš ugnies stiprumo bei taiklumo.

Atviresnėje vietovėje, stipresnėje ir taiklesnėje ugnyje/ypač artimos atstumos/perbėgimai turi būti trumpesni ir staigesni. Sunkesnėse aplinkybėse kiekvienas jų turi trukti ne ilgiau, kaip 5 sekundes, kad priešas nesuspėtų gerai nusitaikyti. Tačiau tuo laiku reikia stengtis kuo toliau nubėgti.

Perbėgimo miklumas ir staigumas turi klaidinti priešą, blaškyti jo ugnį.

Kiekvie nam perbėgimui reikia taip pasirengti, kad priešas nepastebėtų rengiamųjų darbų/veiksmų/ir svyravimų.

Paprastai perbėgimas susideda iš šių neišskiriamų veiksmų: a/ užvedamas šautuvas ir pastatoma

atsaarga, b/patikrinamas granatų prisegimas ir šovinių uždarymas, c/pritraukiamos kojos ir padaromos atsispyrimo duobutės, d/atsirėmiama rankomis šuoliui.

Išnaudojant patogesnius momentus: pr iešo ugnies susilpnėjimą, nukreipimą į kitą vietą, savougnies vaisius ir kt. staiga pakilus, žaibo greitumu smukti į nuziūrėtą vietą.

Dengtoje ir raižytoje vietovėje pirmyn ir atgal perbėgama stačiomis, perbėgant nuo uždangos iki už dangos.

Ne labai raižytoje, apaugusioje nedideliais krūmais, javais ir pan. vietovėje, ypač arčiau priešo pravartu ropoti arba šliaušte šliaušti.

Visai atviroje ir gerai matomoje vietovėje ropojimas ar šliaužimas netinka. Geriau ~~atlikti~~ ~~slinkti~~ perbėgimais.

Perbėgimų metu partizanas turi sekti priešą, savo vadą ir kaimynus.

Ugnies ir judėsių derinimas

107. Slinkimas pirmyn ir atgal tiek dalinio dalies tiek atskirų partizanų turi būti derinama su leidžiama ugnimi.

Paprastai, vienam dalinio vienetai ~~šliaužiant~~, šuoliuojant pirmyn arba atgal, kitas privalo remti jį ugnimi.

108. Atskiri partizanai arba partizanų saujelės kyla ir perbėga remiami savo kaimynų ugnies.

109. Judesio ir ugnies derinimui tarp atskirų vienetų dalinyje vadovauja dalinio vadas, vienetai tarp atskirų partizanų ~~atlikti~~ ar partizanų saujelių-že mesniųjų vienetų vadai.

110. Kiekvienas partizanas, perbėgant jo kaimynui, privalo savo ginklo ugnimi paremti jo judesį, šaudydamas į tuos taikinius, kurie kliudo kaimynui judėti.

E. ŽYGIS

Orientavimas

111. Kiekvienas partizanas privalo mokėti orient

tuotis kelyje, vietovėje, paklydęs greit susivokti.

112. Orietuotis vietoje, nežinomoje vietoje panaudojamas žemėlapis/geriau stambesnio mastelio/ arba klausiamas vietovę pažįstas gyventojas.

Nežiūrint kokiuo būdu būtų orientuojamasi, visada reikia žygio kryptimi išžiūrėti arba išidėmėti būdingesnius vietovės daiktus arba kelio pasisukimus bei kryžkeles.

Naktį, miške, rūke, ypač nepažįstamoje vietovėje, žygio kryptčiai išlaikyti ir nepaklysti turi būti imamas palydovas.

113. Pagal žemėlapi, kompas pagalba, tiksliai žygio krypttis nustatom a sekančiai: žemėlapyje surandamas stovėjimo taškas ir norima pasiekti vieta/žygio tikslas/, kompasas uždedamas ant stovėjimo vietos ir pagal jį orientuojamasi žemėlapyje, sukiojamosios adatėlės taikiklis nukreipiamas žemėlapyje surastos žygio vietos kryptimi. Komposo taikiklio rodoma krypttis ir bus ieškoma žygio krypttis, o žymeklis rodys žygio kryptį laipsniais/žygio krypties azimutas.

114. Žygio krypttis pagal kompasą patikrinama sekančiai: kompaso žymeklis pastatomas ant žygio krypties azimuto, orientuojamas kompasas-taikiklis bus nukreiptas žygio kryptimi.

115. Orietuotis vietoje gali būti panaudojama saulė, mėnulis, žvaigždės, stebint medžius, augmenis ir t. t.

Saulėtą dieną tiksliai pasaulio šalį galima nustatyti laikrodžio pagalba. Laikrodis padedamas horizontaliai ir pasukamas taip, kad valandų rodyklė būtų atkreipta saulės kryptimi, kompas tarp "12" ir valandų rodyklės dalinamas pusiau. Padalinto kampą kryptimi bus pietūs. Žinant pietų kryptį nesunku surasti ir kitas pasaulio šalis.

Pagal mėnulį pasaulio kryptys nustatomos prisimenant, kad mėnulis pilnaties metu 18 val. yra rytuose 24 val. - pietuose, o 6 val. - vakaruose.

Šiaurės žvaigždė visuomet yra šiaurėje, aušrinė prie š saulei tekant rytuose, vakarinė - vos tik saulei nusileidus - vakaruose.

Atskirai augančių medžių dauguma šakų ir žalumų

lumynų yra pietinėje pusėje.

Ant medžių kelmų, akmenų daugiausia samanų ir kerpių auga šiaurinėje pusėje.

Žygio organizacija ir sauga

116. Apskritai partizanai žygiuoja kautynių arba uždavinių vykdymo tikslu ir persikeldami iš vienos postovio vietos kiton.

117. Partizanų dalinio vadas žygio įsakyme nurodo:

- a/ žygio tikslą,
- b/ žygikelį,
- c/ žygio santvarką,
- d/ skiria saugą ir duoda jai uždavinį,
- e/ nustato sutartinius ženklus,
- f/ nurodo susirinkimo vietą tam atvejui, jei priešas žygyje netikėtai užkluptų ir išsklaidytų,
- g/ patikrina arba duoda ryšio ir, reikalui esant, nustato kautynių slaptažodį.

118. Parenkant žygiakelį, pirmoje vietoje siekiama saugumo ar netikėtumo, antroje vietoje atsižvelgiama į tai, kad būtų mažiau varginantis kelias.

119. Siekiant partizaninių veiksmų slaptumo ir saugumo, partizanų daliniai žygiuoja išimtinai naktį, rūke, miškais.

120. Žygio rikiuotė nustatoma iš anksto arba žygio eigoje.

Žiūrint vietovės raižytumą, perėjimų per gamtines kliūtis ir duoto uždavinio, gali tekti žygio tvarką keletis kartus pakeisti. Paprastai žygiuoja ma vorele po vieną arba po du, nuo dviejų iki dešimties žingsnių atstumais.

Nelygu vietovei ir matomumui, atstumai turi būti didinami ar mažinami.

121. Žygyje vadovaujama žodžiu, tyliai perduodant komandas iš lūpų į lūpas, arba sutartiniais ženklais

Žygiuoti reikia tyliai ir tvarkingai. Rūpestingai maskuoti pėdsakas ir klaidinti kryptį.

Žengiant per mišką, krūmus, reikia vengti užminti, laužyti šakas, kojas reikia statyti atsargiai ir tyliai. Įvairios kliūtys, tvoros turi būti neužkliūdomos ar tyliai peržengiamos. Prieš kliūtis ar su-

stojant reikia vengti susigrūdimo krūvon.

122. Žygiuojančio dalinio apsaugai ir žygio kryptčiai išlaikyti skiriamas saugos patrulis.

Žiūrint dalinio žygio kryptties, patrulis yra priekinis ar užpakalinis.

Priekinis patrulis yra skiriamas žygiuojančio dalinio priekiniai apsaugai nuo netikėtumo iš priešo pusės ir žygio kryptčiai išlaikyti.

Užpakaliniu patruliu partizanų dalinys saugosi nuo netikėtumo iš priešo pusės atsitraukiamajame žygyje.

123. Dalinio vadas skirdamas patrulį, privalo:

- a/ paskirti patrulio viršininką,
- b/ duoti saugos uždavinį,
- c/ nustatyti su patruliu sutartinius ženklus,
- d/ paaiškinti kaip patrulis turi elgtis susitikę priešą, nepažįstamus asmenis ir t.t.

Atsizvelgiant į patrulio uždavinį, priešo išgalės, vietovę, patrulin skiriamas atitinkamas skaičius partizanų, pav. 10-15 partizanų; būreliui į priekinį patrulį skiriama ne mažiau 2-3 partizanai.

124. Priekinis patrulis žygiuja atyžiai žvalgydamasis į priekį ir į šonus. Apie įtartinius judesius, priešą, laiku perspėja savo saugomą dalinį. Paprastai priekinis patrulis aplenkia sodybas, kryžkeles, pavojingas bei įtartinas vietas. Prieš įeidamas į mišką, priekinis patrulis 200-300m. atstume nuo miško pakraščio pasuka iš kelio ir į mišką įeina toliau nuo kelių. Pastebėjęs įtartiną judesį, priekinis patrulis staiga gula ant žemės ir pasirengia šaudyti. Paprastai priekinis žvalgas arba patrulis viršininkas, jei nėra duota kitokių nurodymų, nepažįstamus asmenis sustabdo ir klausia slaptavardžio.

Kai kuriais atvejais, žiūrint duoto patruliui uždavinio, priekinis patrulis bus įsakytas nesusstabdyti nepažįstamų asmenų. Šiuo atveju jis turi laiku išpėti dalinį. Visais atvejais patrulis saugomą dalinį perspėja sutartiniu ženklu arba pasiunčia vieną žvalgą iš patrulio sudėties. Palaikyti ryšį ir sekti patrulio duodamus ženklus, dalinyje

skiriamas prie kinis sekėjas.

125. Dalinio vadas žygio voroje žygiuoja ten, kur jis galėtų patogiai sekti ir vadovauti. Kai kuriais atvejais jis nusprendžia žygiuoti priekinio patrulio sudėtyje.

F. POSTOVIS

126. Paprastai partizanai postoviauja miške arba gyvenvietėse, rečiau krūmuotuose vietovėse, apžėlusiuose upės šlaituose, ar javų laukuose.

Visais atvejais postoviovimo vieta parenkama žiūrint saugumo ir dalinai patogumo.

127. Partizanų dalinys, apsistojęs ilgesniam laikui postoviuoti miške, išrengia postovio stovyklą.

Žiūrint partizanų dalinio didžio, postovio stovyklą rengiama ginamųjų kautynių pagrindais/kaip postovioviančio dalinio kovavietė/, rengiant atsparos mazgą sudarytą iš atskirų atsparos lizdų.

Atsparos mazgo ir atsparos lizdų rengimas nurodyta šių nuostatų ginamųjų kautynių skyriuje/žiūr. str. 155, 156/

128. Dalinio vadas nustato stovyklos santvarką.

a/ atskirų stovyklos atsparos lizdų išdėstymą ir kovavietes,

b/ apsaugos, sekimo-perspėjimo tarnybos sudėti, uždavini, tarnybų budėjimo ir keitimosi laiką,

c/ stovyklos tvarką, sutartinius ženklus ir reikalingus slaptažodžius.

129. Atsižvelgiant į atskirų stovyklos atsparos lizdų išdėstymą ir šaudymo galimumus, atitinkamai išdėstomos ir rengiamos atskiros palėpinės arba požeminės.

130. Visais atvejais, postovio stovyklą rengiant ir ją rengus, saugumo reikalu ir apsaugai nuo netikėtumo iš priešos pusės turi būti ~~įvedamas~~ skiriamas skaičius partizanų.

131. Postovio stovykloje turi būti įvedamas budėjimas. Budėtojas žiūri bendrosios postovio tvarkos, prižiūri ir tvarko stovyklos apsaugos, sekimo-perspėjimo tarnybą ir, esant reikalui, laikinai vadovauja stovyklos parengties būreliui.

132. Apsaugos-sekimo postai išdėstomi aplink

postovio stovyklą pavojingomis kryptimis bei prieigomis: prie kryžkelių, prie spindžių sankryžų, miške iškišuliuose ir t. t.

Žvalgymo ir apsaugos tikslu turi būti siunčiami žvalgomieji patruliai.

135. Stovyklos viduje, atsižvelgiant į postoviauojančio dalinio ~~dydį~~ dydį, vietos matomumą, sekimo išpėjimo tarnybon skiriami 1-2 žiūronais aprūpinti sekėjai. Sekėjai seka stovyklos aplinką apsaugo sekimo postų išpėjamuosius ženklus.

134. Stovyklos parengties būrelis būdėjimome metu, būdamas pilnoje kautynių aprangoje, yra pasirėngęs atremti netikėtą priešų puolimą. Parengties būrelis būdėjimo vietą ir parengties tvarką nustato dalinio vadas.

135. Visi stovyklos įrengiamieji darbai ir įrengimai, prieigos takai į stovyklą turi būti slėpiami ir maskuojami.

136. Stovykloje turi būti laikomasi rėštos tvarkos. Draudžiama yra rėkauti, dainuoti ir kelti triukšmą. Reikia vengti kurenti laužus dienos metu.

137. Turi būti grieštai sekama, kad pašaliniai asmenys nesužinotų stovyklos vietos. Kada yra žiūronių ar davinių, kad stovyklos vietą sužinojo pašaliniai asmenys, saugumo reikalu, stovyklos vieta turi būti apleidžiama, stovyklos būvimo žymės turi būti pašalinamos ir užmaskuojamos.

138. Postoviauojant gyvenvietėse, reikia vengti jūdėjimo, kuris atkreiptų kaimynų ar pašalinių asmenų dėmesį.

139. Postoviauojančio dalinio vadas privalo išžvalgyti gyvenvietę ir aplinką, numatyti kulkosvažiųjų ugniavietes ir pasitraukimo kryptis tuo atveju, jei priešas netikėtai/užkluptu/užpultu.

140. Gyvenvietėje postoviauojančio dalinio apsaugai išsta tomi: dienos metu-sekimo-ispėjimo, o nakties metu-apsaugos postai.

141. Nepatikimi gyventojai turi būti perspėti dalinio postoviauavimo metu neišeiti iš gyvenvietės. Sergybiniai privalo kreipti dėmesį į nepatikimų gyventojų veiksmus.

142. Apskritai, postoviauavimo metu draudžiama

vienu metu išardyti ir valyti daug ginklų.
Parengties būre lis turi būti pasirengęs netikėtumams.

G. KAUTYNĖS

Bendrybės

143. Partizanai savanoriškai kovoja dėl kilnaus tikslo-dėl mūsų tautos laisvės ir nepriklausomybės.

144. Karštai myli Tėvynę ir pasiryžęs dėl jos laisvės mirti, stiprios, nepalaužiamos valios laimėti kovoje, atkaklus, pasitikintis savimi ir savo vadais-toks yra partizanas šioje likiminėje kovoje.

145. Partizanui daugeliu atveju teks veikti savarankiškai. Asmeninis jo narsumas, mokėjimas viso aplinkybėse greit susivokti, ryžtingai veikti, turės didžiausios reikšmės.

146. Visais atvejais kautynėse turi būti siekiama laimėti. Niekas negali nutraukti kautynių, neišnaudojęs visų savo priemonių ir galimų.

147. Partizanai tiek pat atkakliai turi veikti tiek puoldami, tiek gindamies, tiek apsupti.

Užpuolimas

148. Partizanai užpuola priešą ribotais tikslais: arba užimti ir kurį laiką išlaikyti tam tikrą vietą, arba sunaikinti atskirus priešo dalinius/civilinės valdžios skyrius/, paimti belaisvių grobio arba ką nors suardyti, sunaikinti/susprogdinti/.

149. Visais atvejais siekiama priešą užpulti netikėtai ir nepasiruošusį. Tinkamiausias užpuolimo laikas-prieš švintant, naktį, rūke, visais šiais atvejais, kada yra sumažėjusi priešo apsauga, susilpnėjęs būdrumas.

150. Rengiantis užpuolimui, partizanaų dalinio vadas turėtų turėti arba surinkti žinias apie priešą/priešo pagrindinės jėgos, apsauga, apsaugos postų išdėstymas/ ir vietas.

151. Dalinio vadas, atsižvelgdamas į užpuolimo tikslą, žinias apie priešą ir vietovę turi nuspręsti:

- a/ artėjimo tvarką,
- b/ puolimo pasirengimą/numatyti puolimo išėitės ribą,
- c/ puolimo tvarką/kur pagrindinė smūgio kryptis kurie uždaviniai duotini atskiriems vienetams arba specialioms būreliams, kurios jų puolimo kryptys/
- d/ ryšių sutartinius ženklus, kautynių slaptąžodį
- e/ reikalingos apsaugos išdėstymą,
- f/ pasitraukimo kryptis,
- g/ nurodyti susirinkimo vietą tuo atveju, jei priešas bet kuriame užpuolimo ruože išsklaidytų arba atkirstų atskirus vienetus arba partizanus.

152. Užpuolimą vykdamas dalinys turi būti supažindintas su aplinkybėmis, vietove ir su užpuolimo plano smulkmenomis.

Turi būti nuodugniai nurodomas ne tik vyksmas ir pats užpuolimas, bet ir grįžimas/tiek pasiekus, tiek nepasiekus tikslo/, belaisvių ir grobio gabenimas ir t.t.

Dažnai užpuolimas nepasiseka arba nepasiekia tikslo vien dėl to, kad nėra nustatyta vienos smulmenos.

Papildomus nurodymus dalinio vadas duoda puolimo eigoje.

153. Iš žygio, artėjimo rikiuotėn pereinama atsižvelgiant į atskirus uždavinius ir vietovę. Paprastai artėjimo santvarka turi atitikti atskirų vienetų uždavinius ir puolimo kryptis.

154. Puolimo išėitės riba nustatoma iš anksto žiūrint vietovės, atitinkamo atstumo nuo puolamosios vietos ar daikto.

Atskiri vienetai, prislinkę puolimo išėitės ribą, sustoja ir pasirengia pulti. Esant laiko, vienetų vadai ar būrelių viršininkai vietoje nurodo puolimo kryptį ir paaiškina vieneto uždavinį.

155. Priartėjimas ir išėitės ribos užėmimas turi būti atliktas kuo tyliausiai ir kuo atsargiausiai.

Reikia siekti, kad priešas neužinotų apie ren-
giamą užpuolimą.

156. Nustatyta valandą arba pagal ženklą, dali-
nys vienu suoliu greit puola pirmyn. Čia svarbu
priešą užklupti netikėtai ir kaip galint greičiau
prie jo prislinkti dar prieš priešui susivokiant
ir pradėdant gintis.

Kur tik galima su priešo apsaugos postais rei-
kia apsidirbti tyliai ir be šūvio. Tuo būdu prie-
kiniais žvalgais reikia skirti sumanius, drąsius
ir stiprius partizanus

157. Tais atvejais, jei nėra duota kitokio nu-
rodymo, kada priešas pastebi ir pradeda šaudyti
ankščiau, negu duodama puolimo ženklas, priešas
nedelsiant turi būti puolamas, neužėmus išeities
ribos, tiesiog iš žygio arba artėjimo rikiuotės.

158. Puolama staigiai ir atkakliai veržiantis
nustatytomis kryptimis pirmyn. Savo ginklų ugnį
pradėti leisti kiek galint vėliau, paprastai arti
muose atstumuose.

Nuolatinis, tylus ir kaip galint daugiau paslėp-
tas slinkimas priešą veikia daugiau nei iš toli-
mų atstumų, dažnai dėl tolumo nepasiekianti tiks-
lo ugnis.

Nelygu vietovei ir pr iešo ugnies stiprumui,
pirmyn slenkama atskirais vienetais, jų dalimis
arba atskirais partizanais. Perbėgant r opojant
šliaužiant turi būti veržiamasi pirmyn. Apšaudo-
mus plotus reikia perbėgti kaip galint greičiau.

159. Puolant tirštai apgyventose vietovėse,
verčiau pulti daržais, sodais, kiemais, Reikiant
pulti gatve, puolama pačiais panamiais.

Priešo ugniavietės, atskirus pasipriešinimo
lizdus re ikia ape iti ir sunaikinti iš užpaka-
lio. Plačiai naudoti automatinius pistoletus,
granatas ir pistoletus.

160. Apsisaugoti nuo n e t i k ė t u m o
p u o l i m o priešui pagalbon atvykusios pae-
spirties turi būti išstatomi pavojingomis kryp-
timis a p s a u g o s p o s t a i.

161 Jeigu užpuolimo tikslas yra užimti ir ku-
rį laiką išlaikyti tam tikrą vietą, priešą sunai-

kinus ar išstumus, turi būti pasirengiama gintis.

GYNIMAS

162. Žiūrint palinkybių partizanams teks ginti atskiras vietas arba atskirus vietovės daiktus/paviltus, pastatus ir t.t./

163. Gavęs ginti vietovę arba daiktą, dalinys gina juos atkakliai ir, jei nėra kitokio įsakymo jokiū būdu ne užleidžia priešui.

164. Nelygu uždavinys, vietovė ir gynamasis daiktas, vienu atveju bus ginama ištisine riba, kitu - žiedas.

Visais atvejais ginantis partizanų daliniai sudaro atsparos lizdus ir atsparos mazgus.

165. Atsparos lizdą sudaro išitvirtinęs partizanų skyrius/arba dalis/. Atsparos lizdais visais atžvilgiais nedalomas, tačiau tai nereiškia, kad atsparos lizdo įgula turi būti suspiesta vienoje vietoje.

166. Keli, bendrą uždavinį turi, atsparos lizdai, sujungiami į vieno vado vadovaujamą atsparos mazgą. Atsparos mazgai būna įvairaus didumo nuo dviejų partizanų skyrių iki ~~atstajų~~ partizaninių kuopų. Atsparos mazgo viduje, tarp atskirų ugnies lizdų, turi būti geras ugnies ryšis.

167. Rengiantis gynimui, kiekvienas dalinio vadas turi:

a/ pasirūpinti saugumu/išstatyti betarpinę apsaugą/,

b/ parengti ugnies planą/parengti dalinio ugnies nustatyti atstumus/,

c/ pravalyti šaudymo lauką, apsikasti ir užsimas kuoti,

d/ pasirūpinti ryšiais, nustatyti sutartinius ženklus,

e/ sutvarkyti dalinio kautynių parengti,

f/ pasirūpinti šaudmenimis.

168. Gynimas palaipsniui taip rengiamas, kad dalinys galėtų pradėti leisti ugnį bet kuriuo momentu. Rengiant kovavietę, turi būti nuolat sekama, kulkosvaidžiai parengti.

šautuvai ant atramų.

Nuo netikėtumų iš priešopusės apsaugoti išstatomi apsaugos postai. Priešui puolant, apsaugos postai įspėja savo dalinį ir traukiasi atgal.

169. Parengdamas dalinio ugnį, kiekvienas vadas turi vietoje nurodyti kovavietės atsparos lizdus ir ugnies uždavinius. Atskirų vienetų vadai turi nurodyti atskiriems partizanams ugniavietes ir duoti ugnies uždavinius. Turi būti išmatuojami atstumai iki atskirų vietos daiktų.

Kulkosvaidžių ugniavietės taip įrengiamos, kad būtų laiduotas galimumas šaudyti suspiesta ugnimi pavojingiausia kryptimi iš kelių kulkosvaidžių. Atskirų partizanų ugnis nukreipiama į įvairias mažesnes prieigas.

Partizanai įsirengia vieninius apkasus ir, esant laiko, s usiekimo eigas..

Įrengiamieji darbai turi būti slepiami ir įrengimai maskuojami. Turint laiko, įrengimai gerinami.

170. Gynimui pasirengus, dalinio vadas, atsižvelgiant į uždavinį ir priešo galimumus, privalo:

- a/ sutvarkyti dalinio parengtį, būdėjimą prie ginklą,
- b/ nustatyti nuolatinę sekimo-įspėjimo tarnybą,
- c/ sutvarkyti ryšius, slaptažodžius, sutartinčius ženklus ir t. t.

Paprastai būdėjimas prie ginklą turi būti jungiamas su sekimo-įspėjimo tarnyba.

Paprastai dalinyje būdi vienas trečdalis visų partizanų. Būdinčioji partizanų pamaina turi būti nuolat pasirengusi užimti savo vietas ir paleisti ugnį.

171. Vadai savo vadovietę taip pasirenka, kad galėtų mabyti savo dalinį, priešą ir kautynių lauką ir kad galėtų patys vadovauti.

Padėjėjams įsako būti ten, kur patys betarpiškai vadovauti negali.

172. Prieblandoje, prieš švintant, rūke, pūgoje, taip pat esant daliniui nuvargus, dalinių vadai ypatingai turi rūpintis dalinio parengtimi ir būdrumu.

173. Ginantis lemiamos reikšmės turi sava laikis ugnies paleidimas ir valdymas.

Apsaugos postams traukiantis, dalinys turi būti pasirengęs leisti ugnį.

Staigiai pasirodžiusius atskirus taikinius, šaudo igudę partizanai.

Priešui puolant, svarbu rami ir taikli ugnis, o neiššaudytų šaudmenų skaičius. Ugnies drausmės ir jos taiklumo turi žiūrėti žemesnieji vadai, jų pavaduotojai ir labiau igudę partizanai. Priešo pakilimas atakon turi būti pačioje pradžioje užgniaujamas. Iš artimų atstumų priešas naikinamas automatiniiais pistoletais, pistoletais, granatomis.

174. Atskiri atsparos lizdai turi atkakliai gintis vie toje net ir tada, jei priešui pavyktų įsiversti į atsparos mazgą.

Pasitraukimas

175. Pasitraukiamas tikslai vadui įsakius.

Pasitraukime reikia skirti atsipalaidavimą ir atsitraukimą.

Pasitraukti gali tekti tiek dieną tiek naktį. Trauktis reikia kuo slapčiausiai.

176. Atsipalaiduoti nuo priešo reikia netikėtai. Pirmiausia turi būti pasitraukiama iš artimiausios uždangos dalis kulkosvaidžių. Atitraukti tieji kulkosvaidžiai ugnimi remia priešakinių partizanų atsipalaidavimą.

Žiūrint vietovės ir priešo ugnies tikrumo, partizanai atsipalaiduoja atskirai ar po kelis, išnsudodami priešo ugnies susilpnėjimo momentus ir savo ugnies vaisius. Artimiausių dangų jie siekia šliauždami. Jas pasiekę, traukiasi pagreitintu tempu.

177. Vadai turi kreipti ypatingo dėmesio į m oraliskai palauštus partizanus. Kiekvienas panykiantis reiškinytis turi būti šalinamas pačioje ~~pradžioje~~ užuomazgoje.

Reikia atminti, kad panikos niekas taip nesukelia, kiek pamišusis lakstymas.

178. Pasitraukiant dalinio vadas nurodo pasitraukimo kryptį, ir, reikalui esant, susirinkimo vietą, jei nėra iš anksto nurodyta.

179. Dalinio vadas traukiasi paprastai su paskutiniais savo dalinio partizanais. Vado padėjėjas traukiasi su pirmaisiais dalinio partizanais ir atsako už pasitraukimo kryptį.

180. Nelygu vietovei ir priešo veikimui atsipalaidavus pasitraukiama artėjimo, o paskui žygio rikuote. Dalinio spsaugai išskiriamas užpakalinis patulius, kuris traukiasi vado duotais nurodymais.

181. Atsipalaiduoti ir atsitraukti naktį reikia kuo tyliausiai. Iš ugniaviečių partizanai traukiasi tomis pačiomis taisyklėmis, kaip ir dienos metu, kur susilenkus kur roplomis.

182. Priešui apsupus svarbiausias dalykas, laikytis šaltakraujiškai ir klausyti vado nurodymų.

Šiuo atveju vadas turi susivokti ir spręsti, kurioje vietoje apsupimo žiedas yra silpniausias. Tai sprendžia iš priešo puolimo krypčių, jo ugnies ir atlikto žvalgyimo.

183. Verštis pro apsupimo žiedą reikia kiek galint dengtesne ir prieš silpniausiai ginama kryptimi. Pralaušti apsupimo žiedą skiriamas vienetas arba sudaromas būrelis. Reikia žiūrėti, kad priešas nepajustų gynimosi atsparumo sumažėjimo ir ugnies susilpnėjimo.

Prasiveržimo kryptis parenkama ir smūgis vykdomas kuo slapčiausiai ir priešui netikėtai.

Padaryta spraga turi būti išplečiama ir jos šonai atkakliai ginami.

Dalinys per padarytą spragą traukiasi pasitraukimo taisyklėmis.

Priešui ypatingai spaudžiant, spragos šonų gynimas turi būti sutrumpintas.

184. Kai kuriais atvejais apsuptas dalinys turi prasiveržti, pasiskirstydamas atskirais vienetais, būreliais ar net atskirais partizanais.

Pasalos

185. Pasalos rengiamos tokioje vietoje, per kurią yra žinoma ar numatoma, kad priešas pražygiuos.

186. Partizanai pasalas rengia tikslu sunaikinti priešo atskirus dalinėjus, trukdyti ir naikinti priešo aprūpinimo, tiekimo, transporto, atimti iš priešo suimtuosius ir t. t.

Pasalų kovavietė parenkama dengtoje ir raižytoje vietovėje.

Atskiros ugniavietės išdėstomos, žiūrint vietovės tokiose vietose, kad smūgio kryptimi būtų galima sustelkti stipriausia ugnis.

Išpėti apie artėjantį priešą, prieš kryptimi išstatomas sekimo-ispėjimo postas.

187. Pasaloms pasirengęs dalinys veikia arba stipriais, netikėtais, staigiais artimos ugnies smūgiais arba staigiai užpuolamas/judėsiu/arba vienai ir kitaip.

Užkluptas priešas turi būti sunaikintas iki susigriebs gintis ar ateis paspirtis.

188. Siekdami netikėtumo partizanai kovavietėse patys amškuojasi, maskuoja ginklus. Turi būti žiūrima, kad joks judesys, nes ukeltų priešui įtarimo.

Priešas puolamas pagal sutartinį ženklą arba kada peržengė vietoje visiems žinimą, nustatytą ribą. Paprastai, prieš apsaugos dalinėjus ar atskiri žvalgai praleidžiami. Ugnis leidžiama į branduolį iš arti į netikėtumo priblokštą priešą ir, iki jis susigriebs, privalo turėti didžiausius nuostolius.

189. Atsižvelgiant į vietovę ir matomumą iš kai kurių ugniaviečių partizanai, ypač pirmuoju momentu, turės šaudyti stačiom arba klupščiom. Šiais atvejais reikia žiūrėti netrukdyti šaudyti kitiems ginklams.

190. Nelygu aplinkybėms, prieš skaičius ir atsparumas, vienu atveju, išnaudojant netikėtumo vaisius, priešas bus naikinamas, kitu atveju, ypač grėsiant apsupimo pavojui, reikės laiku pasitraukti iš anksto numatytomis kryptimis arba susirinkti

susirinkimo vietoje.

E. SPECIALIŲ UŽDAVINIŲ VYKDYMAS

Bendrybės

191. Priešo okupacijos ir ypačingai prieš okupacinės santvarkos pašalinimo metu partizanų daliniams bus duodama specialūs uždaviniai: atlikti įvairius sprogdinimo darbus, trukdyti susisiekimą/naikinti priešo kariuomenės tiekimo-aprūpinimo transportus/, nutraukti ryšius ir t. t.

192. Specialiems uždaviniams atlikti skiriami atskiri partizanai arba tam tikslui sudaryti partizanų būriai.

193. Specialių uždavinių atlikimas dažnai yra surištas su kitomis operacijomis, arba priešingai - tam tikros operacijos vykdymas/pav., užpuolimas/ turint tikslą atlikti specialų uždavinį.

194. Specialiems uždaviniams atlikti turi būti skiriami arba toje srityje įgudę partizanai. Visada jie turi būti aprūpinti atitinkamais irankiais priemonėmis ir medžiagomis.

Sprogdinimas

195. Visais atvejais sprogdinimo pasisekimas priklauso nuo sprogdinimo uždavinį vykdančių partizanų sumanumo ir pasirengimo.

Paprastai sprogdinimo uždavinį atlikti sudaromas sprogdintojų būrelis/2-5/partizanų, kurio viršininkų skiriamas sprogdinimo darbe įgudęs arba specialiai parengtas /pionierius/partizanas.

196. Atsišvelgiant į sprogdinamojo daikto apsaugą ir vietovę, sprogdintojų būreliui ar atskiriems sprogdintojams saugoti gali būti skiriamas atitinkamas partizanų skaičius arba dalinys.

197. Žiūrint aplinkybių ir duotojo uždavinio, sprogdinamas daiktas išžvalgomas iš anksto arba šis darbas atliekamas pačių sprogdintojų.

198. Rengiantis sprogdinti, sprogdinimo užtai-

sai turi būti apskaičiuoti ir iš anksto parengti
199. Sprogdintojų būrelio viršininkas turi parengti sprogdinti planą ir su visomis jo smulkmenomis supažindinti atskirus sprogdintojus. Sprogdinimo plane turi būti numatyta ne tik priartėjimas prie sprogdinamojo daikto, parengimas ir užtaisų sprogdinimas, bet taip pat, nurodyta kaip elgtis užtaisams nesprogus, kur susirinkti arba kuriomis kryptimis trauktis, uždavinį įvykdžius arba priešui užpuolus.

200. Sprogdinimo uždavinys vykdomas naktį, rūke ir tais momentais kada sprogdinamasis daiktas yra silpniausiai saugomas.

201. Užpuolime, kai kartu yra duotas ir sprogdinimo uždavinys, sprogdinimui pasirengiama ir jis atliekamas pagal bendrus nurodymus, pašalinius sprogdinamojo daikto apsaugą.

Artėti prie sprogdinamojo daikto reikia labai atsargiai ir tyliai. Sprogdintojų būrelio apsauga turi užtikrinti sprogdintojų saugumą. Tačiau kiekvienas sprogdintojas turi būti pasirengęs gintis ir šaudyti.

Sprogdintojai pasirengia iš padėda sprogdinimo užtaisus pagal būrelio viršininko nurodymą ten, kur sprogdinimas gali padaryti kuo didžiausius nuostolius.

Sprogdinimą pagal komandą, sutartinį ženklą ar laikrodį.

202. Pasirengiant ir sprogdinant reikia elgtis labai atsargiai ir mokamai.

Apie sprogdinimo užtaisų parengimą ir technikinį sprogdinimo atlikimą kabama atskirose instrukcijose.

Ryšiu nutraukimas

203. Ryšiai nutraukiami: nukerpant, sujungiant, izeminant nuolatinės/telefono-telegrafo/arba priešp kariusomenės pravesas ryšio linijas, naikinant ryšio centrus, sugadinant ryšių lektuvų nutūpimo aikštes.

204. Ryšiams nutrakti sudaromi specialūs būreliai, skiriami dalinai arba atskiri partizanai.

Specialaus būrelio viršininkas ar dalinio vadas atsižvelgdamas į uždavinį ir aplinkybes, turi parengti uždavinio vykdymo planą: numatyti nutraukimo būdą, vietas, maskavimo būdą ir priemones, pasirinkti reikalingais irankiais ir priemonėmis, duoti uždavinius atskiriems partizanams ir t. t.

205. Ryšio liniją reikia nutraukti keliose vietose. Nukirptosios, sujungtosios arba išžemintosios ryšio linijos vietas turi būti maskuojamos, kad priešas nutraktų vielų negalėtų pastebėti ir lengvai pataisyti.

Nuolatinių ryšių linijų stūpai nupiaunami prie pat žemės, nukirpti laidai pašalinami.

206. Požeminio ryšio laido/kabelio/atkasimo ir linijos nutraukimo vieta užkasus turi būti rūpestingai užvelėnuojama ir maskuojama.

207. Ryšių centrai sunaikinami, juos užpuolus susprogdinant arba išdraskant.

208. Ryšių lektuvų nusileidimo aikštelės sugadinamos, iškasant jose griovių, arba prikalinėjant kuo jų. Apie technikinį ryšio linijų nutraukimo atlikimą kalbama atskirose instrukcijose.

Susisiekimo trukdymas

209. Susisiekimas trukdomas: parengiant kliūčių, minuojant kelius, išsprogdinant pereinamas per gamtines kliūtis pav. tunelius, tiltus ir t. t.

210. Susisiekimo trukdymo uždaviniams atlikti sudaromi specialūs būreliai/sprogdintojų, minuotojų/skiriami partizanų dalinai arba atskiri partizanai.

Specialaus būrelio viršininkui skiriamas ~~XXXXX~~ sumanus, įgūdes arba parengtas /pionierius/partizanai.

211. Kai kuriems susisiekimo trukdymo uždaviniams atlikti, žiūrint aplinkybių ir uždavinio turės būti vykdoma užpuolimo operacija.

212. Rengiantis susisiekimo trukdymo uždaviniams atlikti, specialaus būrelio arba dalinio vadas turi sudaryti vykdymo planą ir su plano smulkmenomis su

į šovinio lizdą ar ne.

Perduodant ginklą kitem reikia išpėti: "atsarga pastatyta, šoviny s i vestas", arba "atsarga nepastatyta, šoviny s i vestas", arba "ginklas neužvestas".

Grieštai žiūrėti šios taisyklės neduoti ginklo į rankas, kam nėra būtino reikalo

Mokant arba parodant ginklą kitam, visų pirma ginklas ištaisomas: išimama apkaba, išmetamas šoviny s.

Mokantis taikyti, išnarstant ginklą, vamzdis joki u būdu neatkreipiamas į kitą asmenį arba save.

Daugel nelaimių įvyksta dažnai dėl tos priežasties, kad nemokant ginklas vertojamas.

219. Ginklai dažnai turi būti valomi. Ypatin- gai rūpestingai turi būti valomi po kiekvieno šaudymo. Nepakanka paviršutiniško ginklo nuvalymo nuo nešvarumų arba nuo rūdžių. Atždziai turi būti prižiūrimos ir valomos judomosios ginklo dalys, vamzdis, šovinio lizdas, dujų vamzdelis ir t. t.

Išnarstant ginklą nenaudoti jėgos. Užrudėjusias ir prikepusias dalis ištepti žibalu ir palaikius kurį laiką atsargiai ardyti.

Valymui vartoti švairius skudurus/tinka vilnoniai, pakulos. Yra draudžiama ginklų valymui naudoti stiklinį popierių, bružuokles ir kitus aštrius daiktus, o taip pat metelus griaužiančius chemikalus/i vairias rūgštis/. Valant aštriomis priemonėmis padidinamas ginklo kalibras, sutrinamos išgverinamos ginklo dalys.

Tuoju po šaudymo vamzdį reikia ištepti vazelinu, alyva, o neturint jų, bent žibalu, o paskui tik valyti.

220. Išvalytų ginklų sutepinimui naudojama alyva, vazelinas, o šių neturint iš riebalų pasigamin-tas tepalas. Judomosios ginklo dalys suteptos alyva ar plonu sluoganiu vazelino. Šaltyje judomą sias dalis laikyti sausiai nuvalytas ar išteptas visiškai skysta, neužšalančia alyva.

223. Ginklai tikamsi veiks, kada bus rūpestingai prižiūrimi šovinius paduodantieji irengimai:

apkabos, ripkos ir patys šaudmenys. Dažnai reikia apkabų, ripkų spiruokles ir išmėginti šovinių padavimą.

222. Šaudmenys turi būti nuvalyti nuo rūdžių, plonai sutepti ir seusiai laikomi.

223. Taisyti, pakeisti ginklo dalis, leidžiama atsi klausus dalinio vado ir gavus jo sutikimą.

1. priedėlis

SUTARTINIAI ŽENKLAI RIKIUOTEI
V A L D Y T I

1. Dėmesio - pakelti ranką aukštyn ir taip laikyti iki bus suprasta.
2. Pirmyn - vieną kartą pamoti ranka norima kryptimi/bėgti-pamoti kelis kartus
3. Stok - pamoti viena ranka iš viršaus žemyn.
4. Vilnia - kiloti į šalis abi rankas.
5. Pradėti šaudyti - nosuoti viena ranka horizontaliai ir po to šią ranką ištiesti šaudymo kryptimi.
6. Nustoti šaudyti-mostelėti viena ranka vieną kartą horizontaliai, antra ranka vieną kartą iš viršaus žemyn.
7. Dalinys pas mane sukti ratu viršum galvos pakelta ranka.
8. Priešas - iškelti šautuvą.
9. Reikalauja šovinių-pakelti du kartus abi rankas aukštyn.
10. Pakartok-nesupratau-ištiesti abi rankas horizontaliai.

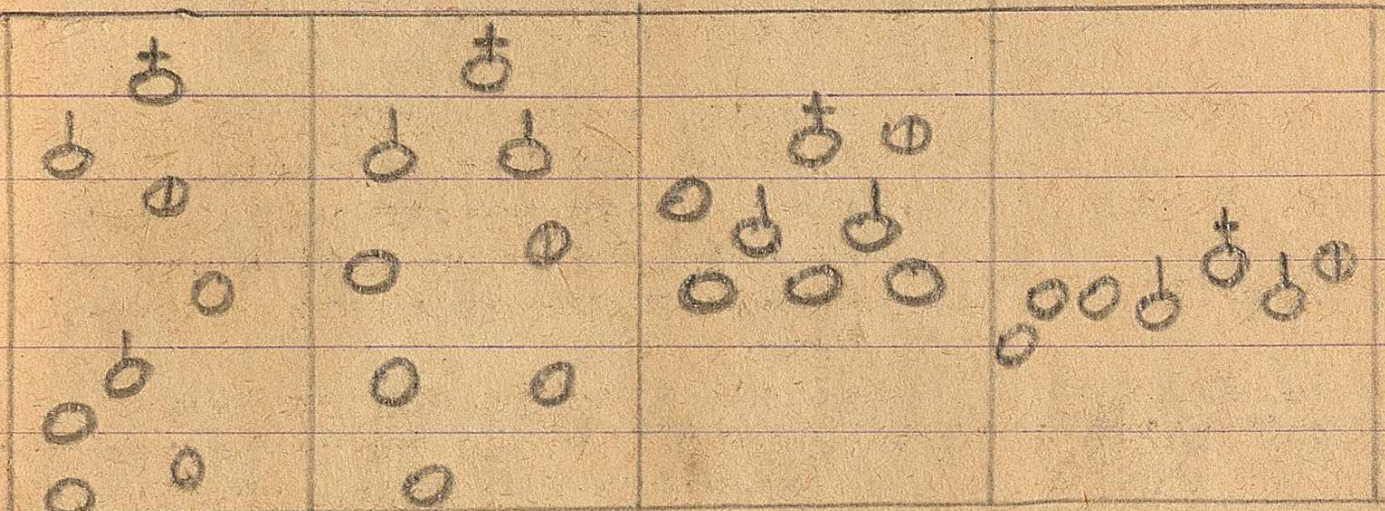
Pastaba: "Dėmesio" ženklas duodamas prieš kiekvieną sutartinį ženklą. Ženkla supratęs, kartoja tą patį ženklą.

SUTARTINIAI ŽENKLAI

- ☐ Kuopos vadas
- ☐ Kuopos vado padėjėjas
- ☐ + Būriovadas
- ☐ Būrio vado padėjėjas
- Skyrininkas
- ⊖ partizanas kulkosvaid
- ⊖ Grandininkas
- Partizanas

MANEVRINĖS RIKIUOTĖS FORMOS

Skyrius m anevrinėj rikiuotėj

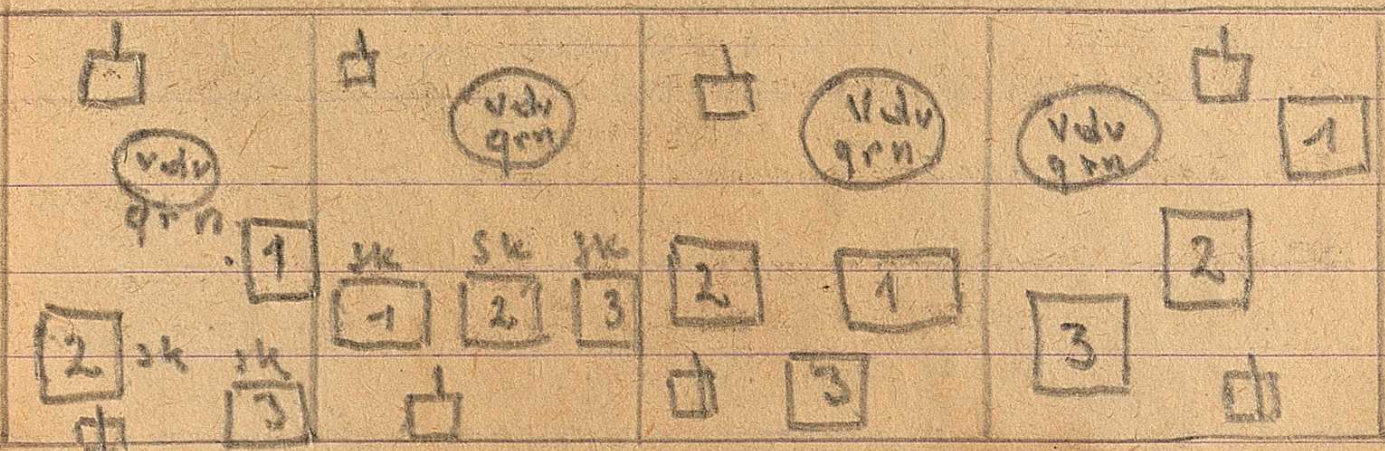
Vorelė

Vorelė po du

Sauja

Vilnis

Būrys manevrinėj rikiuotėj

Gilioji

Plačioji

Trikampio

Nuolaidų

T u r i n y s

	psl.
1. A. Bendrybės.....	1
2. B. Bendros žinios apie parti zaninę kovą.....	1
3. Kovos savumai.....	1
4. Partizanų dalinių sudėtis.....	2
5. Ginklai.....	2
6. Ginklo naudojimo taisyklės.....	4
7. C. Bendrieji kovos dėsniai	4
8. Dvasinių jėgų reikšmė.....	4
9. Vado ir dalinio privalumai.....	5
10. Partizano pareigos partizaniniuo se veiksmuose ir kautynėse.....	6
11. Saugumas.....	7
12. Paslapties išlaikymas.....	7
13. Slaptažodis.....	8
14. Sauga sekimas, žvalgymas.....	8
15. Žinios.....	11
16. Ryšiai.....	12
17. Uždavinys, sprendimas, įsakymas.....	13
18. Pranešimai.....	13
19. D. Partizaninių kautynių pagrindai	14
20. Bendrybės.....	14
21. Netikėtumas.....	15
22. Priešo klaidinimas.....	15
23. Priedanga, uždanga.....	17
24. Kovavietė, ugnievietė.....	18
25. Judesys.....	19
26. Ugnies ir judesių derinimas.....	21
27. E. Žygis.....	21
28. Orientavimasis.....	21
29. Žygio organizacija ir sauga.....	22
30. F. Postovis.....	24
31. G. Kautynės.....	26
32. Bendrybės.....	26
33. Užpuolimas.....	27
34. Gynimas.....	29
35. Pasitraukimas.....	31
36. Pasalos.....	33
37. F. Specialių uždavinių vykdymas...	34

	psl.
38. Bendrybės.....	34
39. Sprogdinimas.....	34
40. Ryšių nutrakimas.....	36
415 Susisiekimo trukdymas.....	36
42. I. Kiti uždaviniai.....	37
43. J. Ginklo vartojimas ir prižiūra	38
44. Sutartiniai ženklai rikiuotei.....	41
45. Manevrinės rikiuotės formos.....	41

